

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

СЕРЕДА
1
ЛИПНЯ
1953 року
№ 19(385)

Ціна 10 коп.

Шановні товариші випускники!

Ректорат, партійна, профспілкова та комсомольська організації, весь колектив університету палко вітають Вас з закінченням навчання, з одержанням диплома радянського спеціаліста.

ПОЛУМ'ЯНИЙ ПРИВІТ ВИПУСКНИКАМ ОДЕСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ім. І. І. МЕЧНІКОВА

ЩАСЛИВО ВАМ ПРАЦЮВАТИ, ТОВАРИШІ ВИПУСКНИКИ!

Дорогі товариші-випускники! Сьогодні у Вашому молодому житті відбулась визначна подія — ви закінчили п'ятирічне навчання в нашому університеті, успішно склали державні іспити і одержали диплом радянського спеціаліста.

Яке це справді велике, невимовне щастя!

Де, в якій капіталістичній країні приділяється стільки уваги навчанню дітей робітників і селян? Ніде, ні в одній капіталістичній країні. Де, крім Радянського Союзу, так любовно, справді по-батьківському виховується інтелігенція, яка є плоть від плоті, кров від крові трудящого народу? Ніде, ні в одній капіталістичній країні.

І сьогодні, покидаючи Одеський державний університет ім. І. І. Мечнікова, кожний випускник з чистосердечною подякою звернеться до рідного народу, до Комуністичної партії та Радянського уряду.

— Дякую Вам, — скаже він — рідний народ, партія, Радянський уряд за велике щастя.

Щиро дякують народові, партії та урядові сотні тисяч юнаків та дівчат, які вийшли сьогодні на широкий творчий шлях самостійної роботи. Вони знають, що велике право вільно жити, розвивати свої здібності і самовіддано служити Вітчизні дали їм Комуністична партія та Радянський уряд.

Шановні товариші-випускники! Сьогодні ви вливаєтесь в сім'ю трудової радянської інтелігенції, яка вірно служить справі комуністичного будівництва. Керівники університету — ректорат, партійна, профспілкова та комсомольська організації — твердо впевнені, що ви віддасте всі свої сили і знання для дальшого невпинного зростання нашої соціалістичної Батьківщини, для побудови комунізму.

Всьому колективу університету приємно одержувати листи від громадських організацій, керівників установ та підприємств, в яких висловлюється задоволення роботою наших випускників, їх самовідданістю, принциповістю, глибокими знаннями.

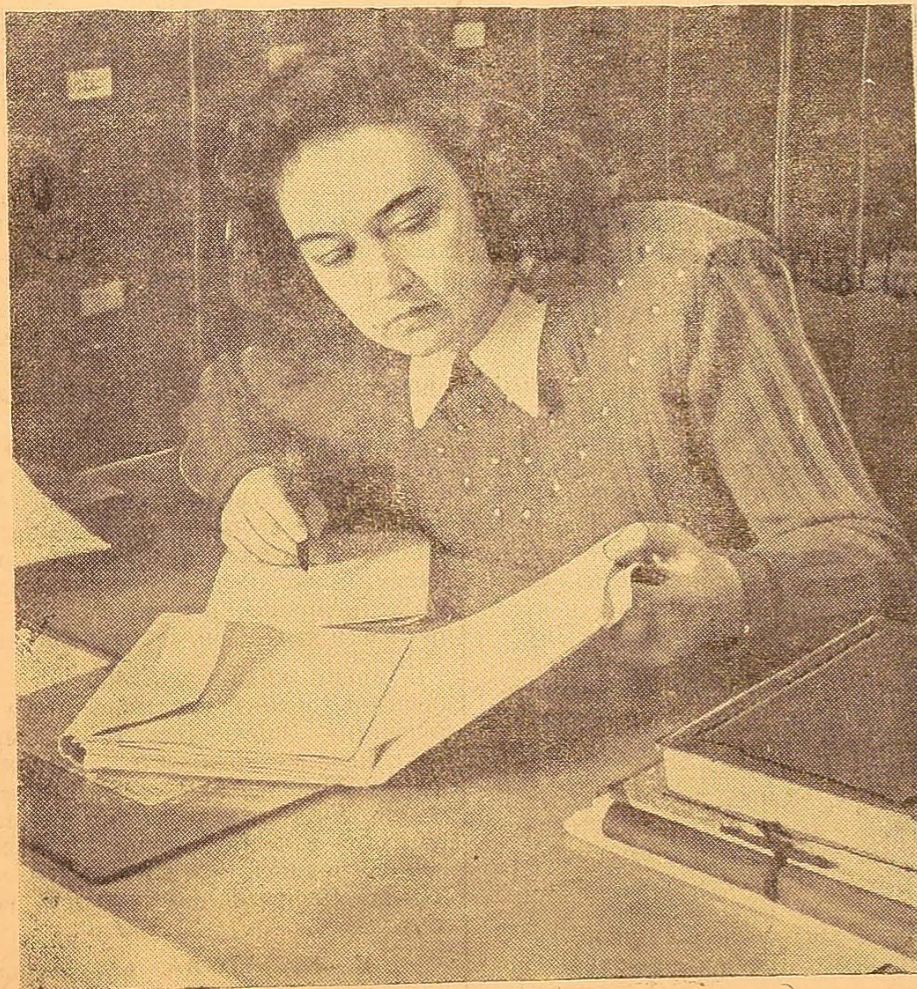
Нам пишуть товариші, які закінчили університет в попередні роки і працюють по місцях призначення в різних кінцях нашої Батьківщини.

— Наша мрія здійснилась. Ми повністю задоволені своєю роботою, — пишуть нам наші випускники сьогодні викладачі мови та літератури Лозанко з м. Сталіно, Арват — з Буковини, вихованці біологічного факультету — Петренко, Портная, Шмагіна, випускники хімічного факультету Фраткіна, колишні студенти геолого-географічного факультету Грищенко, Фурман, Шалигін.

Цього року студенти випускники знову роз'їдуться в різні кінці нашої неосянної Батьківщини. Їх мрії збулися.

Дорогі товариші-випускники! Перед вами широко відкриті двері до творчої самостійної праці. Це велике право і почесний обов'язок громадянина Радянського Союзу. Докладіть же всіх сил, щоб з честю виправдати цей священний обов'язок.

Щасливо вам працювати, товариші-випускники!

Десятки випускників нашого університету, які виявили нахил до наукової роботи, продовжують навчання в аспірантурі. Вони мають змогу працювати в найкращих бібліотеках країни, музеях і т. д.

На фото: аспірантка кафедри російської мови Л. А. Коновалова добирає матеріал до дисертації, працюючи в «Стальній кімнаті» державного музею Л. М. Толстого.

БУТИ ДОСТОЙНИМ СВОГО НАРОДУ

Зараз сотні юнаків і дівчат — студентів-випускників нашого університету переживають радісні дні: успішно здані державні іспити. Перед молодими радянськими спеціалістами широко розкрились двері у життя, до самостійної роботи на благо Вітчизни.

За свої п'ятдесят років наукової діяльності, з яких 46 пройшли в стінах університету, я знав не лише успіхи, а невдачі і труднощі. Тому мені хотілося б висловити молодим спеціалістам свої щирі побажання.

Перш за все я бажаю їм терпеливо і вперто трудитись, не зупиняючись перед труднощами і невдачами, бо в науці й в житті нема проторених, легких шляхів і готових рішень. Потрібна віра в науку, в свої сили, бажання віддати всього себе любимій справі. Пригадаю дещо з своєї практики. В 1925 році я приступив до розробки наукової проблеми «Електронні процеси в кристалах» і продовжував роботу над нею на протязі понад 25 років. Багато труднощів зустрів я в процесі роботи, іноді здавалось, що успіху не буде, та все ж експериментів не кидав. І ось в 1952 р. Радянський уряд відзначив мої успіхи Сталінською премією.

Наш рідний університет лишив в житті кожного випускника нічим не витравний слід: тут вочи пізнали основи науки, почали наукову роботу, усвідомили свій подальший життєвий шлях. На жаль буває так, що закінчив студент навчання, поїхав на роботу і забув про університет, про тих, хто віддавали йому свої знання, хто прививав любов до науки.

В ім'я подальших успіхів у Вашій роботі, в ім'я процвітання нашої науки, нерозривно пов'язаної з практикою, я закликаю молодих спеціалістів свято берегти честь і славні традиції Одеського університету, підтримувати з ним постійний зв'язок. Ми, наукові працівники, з свого боку з задоволенням і готовністю пропонуємо свою допомогу випускникам у їх подальшій трудовій і науковій діяльності.

Нарешті, мені хочеться побажати всім молодим спеціалістам не зупинятись на досягнутому і продовжувати роботу по підвищенню свого наукового, професійного рівня, вносити свій вклад у розвиток науки і народного господарства нашої прекрасної Батьківщини, бути активними будівниками комунізму.

Проф. Е. А. КІРІЛОВ, лауреат Сталінської премії

Не зупиняйтесь на досягнутому

До Великої Жовтневої соціалістичної революції діти робітників і селян не могли здобути вищу освіту. Вищі навчальні заклади були доступні тільки для дворян, поміщиків і капіталістів.

Пролетарська революція здійснила віковичну мрію народу. Вона широко розкрила двері університетів та інститутів для робітничої та селянської молоді. Проявляючи виключно велике піклування про розвиток науки, радянський уряд дав можливість нашої радянській інтелігенції творити на благо рідної Вітчизни. В сім'ю радянських вчених влились молоді кадри з усіх національних республік. Вони множать славу нашої науки, їх успіхами гордиться весь радянський народ, їх імена користуються загальною повагою.

Армянин Віктор Амбарцум'ян розвинув далі нашу космогонію, росіяни брати Аліханови дали найвірогідніші дані про атомне ядро, українець Боголюбов досягнув великих успіхів в галузі квантової статистики, узбек Саримсаков — в галузі математики, і т. д.

Закінчення університету — одна з найвидатніших подій в житті молодої людини. Перед ним відкривається широка дорога плідотворної праці в галузі вибраної спеціальності. В нашій країні немає безробіття: кожний молодий спеціаліст вже одержав призначення на роботу.

Всі помисли нашої молоді, ростиучої наукової зміни

направлені на те, щоб служити своєму народу любовно і віддано, як служили йому видатні російські вчені Ломоносов, Менделєєв, Лобачевський, Ковалевська Мечніков, Сеченов, Тімірязев, Мічурін. Завдання кожного з нас полягає в тому, щоб своєю творчою працею сприяти успішному будівництву комунізму.

Дорогі товариші-випускники, в день закінчення нашого університету хочеться побажати Вам плідотворно і успішно працювати на благо процвітання нашої соціалістичної Вітчизни. Глибоко продумайте вашу діяльність під кутом зору її користі для народу. Будьте вдумливі та принципові, будьте вимогливими до себе вчисті у великих людей нашої епохи — Леніна та Сталіна.

Шановні товариші, не зупиняйтесь на досягнутому, удосконалюйте свою спеціальність. Без дальшого поглиблення своїх знань немає прогресу. Беріть активну участь в громадському житті країни. Наша наука тим сильна, що вона стала надбанням широких мас трудящих, тим, що вона не відмежовується від народу, служить йому.

Не губіть, товариші, зв'язку з нашим університетом. Немає більшої радості для нас, його працівників, я бачити Ваші успіхи, Ваш творчий ріст.

Ще раз бажаю успіхів у Вашій творчій праці.

В. П. ЦЕСЕВИЧ, член-кореспондент Академії наук УРСР, професор, доктор фізико-математичних наук

ВІДДАТИ ЗНАННЯ НАРОДУ

Історичний XIX з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу поставив перед нашим народом великі і відповідальні завдання, вирішення яких висунуто практикою комуністичного будівництва і вимагає максимального напруження сил радянського народу.

З подвоєною енергією працювали в цьому навчальному році студенти-випускники історико-економічного факультету, оволодіваючи марксистсько-ленінською теорією та спеціальними знаннями, щоб стати висококваліфікованими спеціалістами, здатними виконати історичні накреслення, що поставлені XIX з'їздом Комуністичної партії Радянського Союзу.

Велику допомогу подали випускникам наукові працівники нашого факультету. Це дало гарні наслідки. Державні випускні іспити показали, що історико-економічний факультет випускає в цьому навчальному році достойне поповнення працівників ідеологічного фронту. Особливо слід відзначити тт. Нікіфорчука, Курносенко, Шевченко, Немченко, Бегун, Рибачка, Омежнову і Кравченко, які своїми відповідями на випускних державних іспитах показали глибокі і сталі

знання, одержані ними за п'ятирічне навчання в нашому університеті.

Поступово затихає пошвавлення в аудиторіях факультету. Випускники закінчили здавати іспити, захищати дипломні роботи. Зараз вони готуються виконати свій почесний обов'язок перед рідною Батьківщиною — роз'їхатись в середні школи, де вони на посаді радянського педагога будуть працювати на благо нашого народу, віддадуть йому свої знання.

Хочеться побажати випускникам не зупинятись на досягнутому, продовжувати вчитися, постійно оволодівати всеперемогаючою марксистською наукою, підвищувати свою педагогічну майстерність.

Не забувайте, товариші випускники, свій університет який буде вам допомагати у вашій практичній діяльності і якому ви допоможете в підготовці нових кадрів, здатних побудувати комунізм.

За роботу, товариші!

Доцент К. Г. МИГАЛЬ, декан історико-економічного факультету.

СПАСИБІ РІДНІЙ БАТЬКІВЩИНІ ЗА РАДІСТЬ ТВОРЧОГО ТРУДА

СПАСИБІ ПАРТІЇ

Всі добуті знання— служінню народу

Непомітно, на перший погляд, пройшли роки навчання в університеті. Але тепер ми далеко не ті, що були п'ять років тому назад. За роки навчання в університеті ми, сьогоднішні випускники збагатили свої знання передовою радянською наукою. Кожний день ми відчували постійно зростаючі піклування і турботу нашої Комуністичної партії й Радянського уряду.

Сьогодні всі випускники звітують перед Батьківщиною, перед радянським народом за свою роботу. Перед кожним із нас велике поле діяльності: школи, заводи, державні установи і т. д., скрізь нас чекають, як молодих спеціалістів. І наш святий обов'язок — сумлінно, натхненно працювати на тій ділянці, куди нас посилають.

Я закінчив історичний факультет. Навчання на історичному факультеті, оволодіння марксистсько-ленінською теорією, вивчення історії народів нашої країни, при керівництві й допомозі досвідчених викладачів університету — все це дало можливість мені набутися спеціальністю історика. Я горжусь цим званням, бо нести в маси знання історії народів нашої країни, історії боротьби й перемог радянського народу над гнобителями і експлуататорами, історії переможного будівництва соціалізму й комунізму в нашій країні й виховувати на цьому молоді покоління — це надзвичайно почесне і благородне завдання.

Оглядаючись на пройденний шлях, мені ще раз хочеться сказати велике спасибі нашій рідній Комуністичній партії, Радянському уряду й радянському народу за те, що вони дали можливість одержати вищу освіту, набутися знанням.

НИКІФОРЧУК, випускник історичного факультету.

Велике щастя

Університет закінчено. І ось я — молодий радянський спеціаліст. Поперед — захоплююча праця, широке поле діяльності. Покидаючи університет, який став таким дорогим, відним, хочеться кинути погляд назад, на шлях, пройдений за 5 років. Це був шлях наполегливої праці та співів, шлях становлення радянського спеціаліста — громадянського працівника, шлях виховання в собі почуття колективізму, комуністичного відношення до дійсності.

Пригадаю перший курс. Несміливо, насторожено переступав я в перший раз поріг університету. Багато було нового, незвичного. Проходила місяці. Розум і серце, як губка воду, бирили в себе все те добре, цінне, що давав університет, викладачі, студентський колектив, книги.

Зараз, оглядаючись на пройдений шлях, бачиш ясно, який духовний карб придбаний за ці роки. Ми володіли марксистсько-ленінською сновним керівництвом в нашому житті і діяльності, оволоділи предметом своєї спеціальності, в студентському колективі ми виховували в собі принципи комуністичної моралі, ми прагнули стати справжніми людьми, активними будівниками комунізму. В останні хвилини прощання мене на деякий час огортає тихий сум: я покидаю ювілейний колектив, друзів, я прощаюсь з неповторною красою студентських років. Але цей сум гасить вітла радість і щастя: попереду амостійне трудове життя, безпосередня участь в будівництві нового, омуністичного суспільства.

Прощай, університет! Спасибі тобі а все!

Спасибі рідній партії за турботи виховання!

Вірте, що я перед вами в боргу е залишуся, що я віддам всі свої сили для блага любимої Батьківщини!

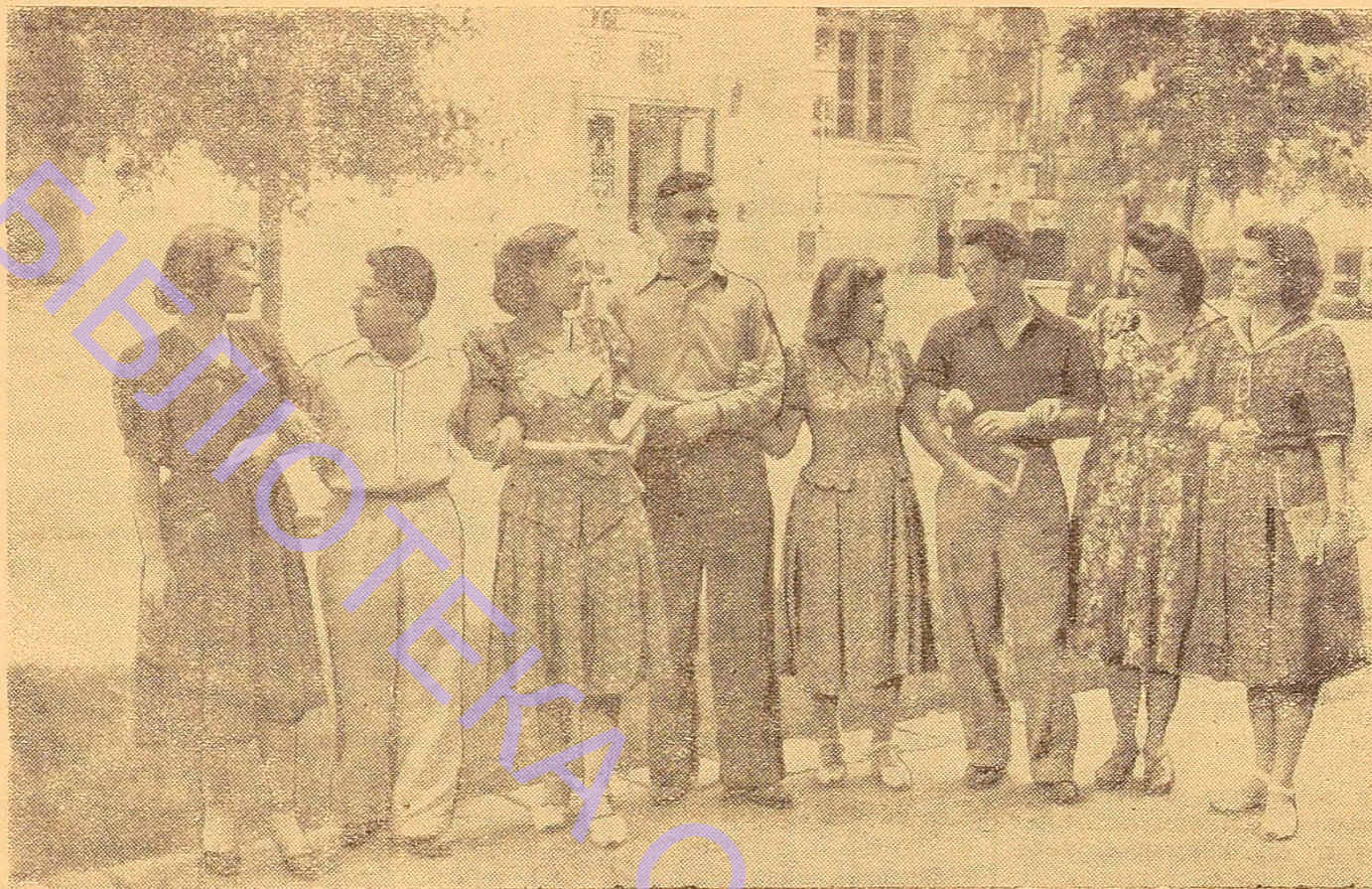
М. ІЛЛЯШ, випускник філологічного факультету.

В цьому році сотні юнаків та дівчат закінчують наш університет. П'ятирічне навчання в одному з найстаріших вузів нашої країни — Одеському державному університеті ім. І. І. Мечнікова — сповнене неповторного щастя і радості. Тут, в просторах аудиторій та добре обладнаних кабінетах і лабораторіях, студенти здобули глибокі та сталі знання. Масові організації виховували і виховали в них повагу до громадської роботи.

П'ятирічне навчання в університеті — це світлий шлях формування радянського патріота і спеціаліста.

Редакція нашої газети звернулася напередодні випускного вечора до студентів-випускників з проханням розповісти про свої враження від перебування в університеті та про творчі плани на найближче майбутнє.

Сьогодні ми друкуємо частину одержаних відповідей.

На фото: студенти-випускники університету.

МРІЇ ЗБУЛИСЯ

Юнацькі мрії нестримні, гарячі, хвилюючі. Вони переповнюють серце високими благородними чуттями, окрилюють на все життя людину, накреслюють шлях боротьби і діяння, мобілізують всі сили і енергію.

Якою світлою є мрія радянської молоді! Вона така неосянжа, невичерпа й завжди приваблива! Разом з життям вона збагачується і, поступово перетворюючись в дійсність, стає великою силою, впливає потік енергії і нових бажань.

Пригадаю своїх товаришів на першому курсі. Всіх єдиною бажання, одне чуття — це жадаба до знань і глибока любов до партії і рідної Вітчизни. Йшли роки, і це чуття розширювалось і поглиблювалось з кожним днем. Мрія стати висококваліфікованим працівником і віддати всі набуті знання для виховної праці гуртувала товаришів в дружній колектив, єдиною їх спільні зусилля. Наші серця бились гаряче і сильно, і ми знали, що всі труднощі будуть переборені, що ми вийдемо з університету гідними радянськими спеціалістами.

Ми, озброєні геніальним вченням марксистсько-ленінізму, свято понесемо в життя високі комуністичні ідеали, будемо завжди непримиренними до найменших проявів буржуазної ідеології. Наші мрії незгасні і невмирущі. Ми палко любимо Вітчизну і віддамо всі свої сили, щоб кожний день нашої праці наближував життя до комунізму.

Наші мрії — закінчити університет — здійснились! Але це здійснення мрії не означає для нас кінець навчання, заспокоєння на досягнутому. Це здійснення мрії лише глибоко підкреслило нашу жадабу до знань і прекрасного життя. А сама мрія виростає, розширюється, охопила нас новими гарячими почуттями: жити! боротись! вчитись!

Друзі! Як ми щасливі, що радянська дійсність, піклування Комуністичної партії дають нам можливість так глибоко відчувати нашу життєрадісну юність!

Будьмо ж гідними великої Сталінської епохи!

В. ГРІНЧУК, випускник філологічного факультету.

ЗРОСТАННЯ

Алік Коровкін прийшов на юридичний факультет в 1948 році, сразу ж після закінчення середнього навчального закладу. В школі навчався відмінно і був відзначений срібною медаллю.

З перших днів навчання в університеті Алік Коровкін виявив себе сумлінним і серйозним студентом, старанно готувався до семінарських занять, глибоко і змістовно відповідав на запитання викладачів. Першу в своєму житті студентську сесію Алік склав на відмінно. Навесні 1949 року його спіткало тяжке горе. Після тривалої хвороби вмер батько — інвалід Вітчизняної війни, майор Радянської Армії. Алік Коровкін залишився один.

В буржуазній країні сирота не зміг би здобути вищу освіту. Зовсім інакше в нашій країні. В університеті Коровкіна оточили піклуванням. Всіляку допомо-

гу йому надавали громадські організації, студенти курсу. Декілька разів профком університету надавав Коровкіну безкоштовні путівки в будинки відпочинку та в санаторії, а також грошову допомогу. Алік продовжував вчитись на добре та відмінно.

Проте він не тільки добре вчився, але й вів велику громадську роботу: працював агітатором в підшефному гуртожитку головному, профкомом групи, в 1951 році студенти IV курсу обрали Аліка Коровкіна своїм комсоргом. Після розподілу на спеціалізаційні студенти першої групи кримінальної спеціалізації знову обрали Аліка комсоргом.

Алік проявив себе добрим організатором, чуйним товаришем. Він не мириться з недоліками в роботі, йому властиві одвертість, принциповість

і оперативність. Коли траплялись випадки, що окремі студенти незадовільно відповідали на семінарах, Алік після занять проводив короткі комсомольські збори, на яких виявлялися причини незадовільних відповідей, піддавалися гострій критиці ті, що недостатньо готувалися до семінарів, накреслювались заходи по ліквідації недоліків. Завдяки його втручання в групі була налагоджена оборонно-спортивна та профспілкова робота. Комсорг Коровкін тримав тісний зв'язок з партійною групою курсу, з партійним бюро факультету, які направляли його роботу, вказували на недоліки й допомагали їх подоланню.

Коровкін брав активну участь в науковій роботі факультету. Він діяльний учасник наукових гуртків криміналістики, кримінального права та

інш., зробив на засіданнях цих гуртків ряд змістовних доповідей. Поряд з великою учбово-науковою й комсомольською роботою, він також займається спортом. Алік — чемпіон університету й вузів міста з шашок.

В цьому році комсомольська організація V курсу юридичного факультету, а потім і комітет ЛКСМУ університету прийняли рішення просити районний комітет комсомолу рекомендувати Коровкіна в кандидати в члени КПРС.

Вчена рада юридичного факультету рекомендує Аліка Коровкіна в аспірантуру юридичного факультету.

Зараз Коровкін склав державні іспити та захистив дипломну роботу. Державна комісія оцінила його відповіді й роботу на відмінно.

Широкий, світлий і цікавий шлях відкривається перед Аліком Коровкіном.

В. ПИСАРУК.

В. КОНОНОВ, випускник фізикоматематичного факультету.

Ми закінчили університет

Кілька днів тому я здала останній державний іспит і захистила дипломну роботу.

П'ять років навчання в університеті пройшли. Вони залишаться в пам'яті на все життя. Скільки пережито хвилювань, тривог, скільки подолано труднощів, як ми змінилися за ці роки...

Я згадую вступні іспити в серпні 1948 року. Перший курс. Все було новим, надзвичайним. Перші колоквиуми, семінари з марксистсько-ленінізму, практика в лабораторіях, перші комсомольські збори...

Університетське життя захопило нас. Пам'ятаю, як ми з Настею Шин захоплювались спортом, як з Любою Ясінською відвідували лекції та наукові доповіді, як інтересно, як жваво проводили ми групові комсомольські збори, як серйозно відносились до навчання, як весело відпочивали.

Хороший комсомольський колектив групи і факультету допоміг багатьом з нас знайти, виробити в собі правильне відношення до товаришів, до роботи, до свого громадянського обов'язку. З великою владністю згадую своїх товаришів, викладачів, які на протязі п'яти років виховували нас.

В нашій країні мрії кожної радянської людини перетворюються в дійсність. Здійснилась і моя мрія. Я закінчила університет, одержала диплом хіміка. Мое майбутнє життя — це життя радянського спеціаліста, який з честю виправдає високе звання радянського спеціаліста, вихованця ленінсько-сталінського комсомолу.

Н. БУЛАТОВА, випускниця хімічного факультету.

В. о. редактора Ів. ДУЗЬ.